

Георги Пехливанов
Още само веднъж

Тук съм – сред празни дихания
и чакам прегърнал нощта,
след всички сълзи и страдания –
във мен да се влееш с дъжда.

Изпълни ме отново със вяра
и отпивай ме – устните впила,
победи във душата ми звяра,
и върни ми отнетата сила!

Открадни ми сърцето от мрака!
Влез във него! След туй заключи!
Нека никога друга не чака –
само твоите красиви очи!

Ти си моята свята икона.
Ти си лъч светлина във безкрая.
Ти си моята черна Мадона.
Ти си пътя от Ада към Рая.

Тук съм в тъмното – вече умиращ.
Всеки пламък тъмната гаси.
И руши се света ми пулсиращ.
Още само веднъж... ме спаси!

КРАЙ

© Георги Пехливанов

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6732>]